

SMĚRNICE
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2015/2436

ze dne 16. prosince 2015,

kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (přepřacované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 114 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES⁽³⁾ by mělo být provedeno několik změn. Z důvodu srozumitelnosti by uvedená směrnice měla být přepřacována.

(2) Směrnice 2008/95/ES harmonizovala hlavní ustanovení hmotného práva o ochranných známkách, o nichž se v době jejího přijetí mělo za to, že mají nejvýraznější přímý dopad na fungování vnitřního trhu tím, že brání volnému pohybu výrobků a služeb v Unii.

(3) Ochrana ochranných známek v členských státech existuje souběžně s ochranou dostupnou na úrovni Unie prostřednictvím ochranných známek Evropské unie (dále jen "ochranné známky EU"), které jsou jednotné povahy a platí v celé Unii, jak stanoví nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁽⁴⁾. Koexistence a rovnováha systémů ochranných známek na úrovni členských států a na úrovni Unie ve skutečnosti tvoří základ přístupu Unie k ochraně duševního vlastnictví.

(4) V návaznosti na své sdělení ze dne 16. července 2008 o strategii práv k průmyslovému vlastnictví pro Evropu provedla Komise komplexní hodnocení celkového fungování systému ochranných známek v Evropě jako celku, a to na unijní a národní úrovni, ale rovněž i pokud jde o propojení mezi nimi.

(5) Rada ve svých závěrech ze dne 25. května 2010 týkajících se budoucí revize systému ochranných známek v Evropské unii požádala Komisi, aby předložila návrhy na revizi nařízení (ES) č. 207/2009 a směrnice 2008/95/ES. Revize uvedené směrnice by přitom měla zahrnovat opatření, která by ji lépe sladila s nařízením (ES) č. 207/2009, čímž by se omezily oblasti, ve kterých je systém ochranných známek v Evropě nekonzistentní, a současně by se zachovala vnitrostátní ochrana ochranných známek jako zajímavá možnost pro přihlašovatele. V této souvislosti by mělo být zajištěno, aby se systém ochranných známek EU a vnitrostátní systémy ochranných známek vzájemně doplňovaly.

(6) Ve svém sdělení ze dne 24. května 2011 nazvaném "Jednotný trh práv duševního vlastnictví" dospěla Komise k závěru, že v zájmu naplnění rostoucí poptávky zúčastněných stran po rychlejších, kvalitnějších a jednodušších systémech zápisu ochranných známek, které by byly rovněž konzistentní, uživatelsky přívětivější, veřejně dostupné a založené na nejnovějších technologiích, je třeba systém ochranných známek v Unii jako celku modernizovat a přizpůsobit jej internetovému věku.

(7) Konzultace a hodnocení pro účely této směrnice odhalily, že navzdory dřívější částečné harmonizaci vnitrostátních právních předpisů se stále vyskytují oblasti, v nichž by další harmonizace mohla mít pozitivní dopad na konkurenceschopnost a růst.

(8) K dosažení cíle, který spočívá v podpoře a vytvoření dobře fungujícího vnitřního trhu, a v zájmu snadnějšího získávání a ochrany ochranných známek v Unii za účelem přispění k růstu a konkurenceschopnosti evropských podniků, zejména těch malých a středních, je nezbytné jít nad rámec omezeného sblížení zavedeného směrnicí 2008/95/ES a rozšířit jej na další aspekty hmotného práva ochranných známek týkajícího se ochranných známek chráněných prostřednictvím zápisu podle nařízení (ES) č. 207/2009.

(9) Má-li se zápis a správa ochranných známek v celé Unii zjednodušit, je nezbytné sblížit nejen ustanovení hmotného práva, ale také procesní předpisy. Proto by měly být sladěny hlavní procesní předpisy týkající se zápisu ochranných známek v členských státech a v systému ochranných známek EU. Pokud jde o postupy podle vnitrostátního práva, stačí stanovit obecné principy a vypracování konkrétních předpisů ponechat na členských státech.

(10) Zcela zásadní je zajistit, aby zapsané ochranné známky požívaly stejné ochrany podle právních řádů všech členských států. Jelikož ochranné známky EU, které získaly v Unii dobré jméno, požívají širší ochrany, měla by být širší ochrana rovněž udělena na vnitrostátní úrovni všem zapsaným ochranným známkám, které získaly dobré jméno v dotčeném členském

státě.

(11) Tato směrnice by neměla členské státy zbavit práva i nadále chránit ochranné známky získané užíváním, ale pouze upravit jejich vztahy s ochrannými známkami získanými zápisem.

(12) Cíle, které sblížení právních předpisů sleduje, předpokládají, že podmínky pro nabytí a udržení práva k zapsané ochranné známce jsou v zásadě ve všech členských státech stejné.

(13) Je proto žádoucí vyhotovit přehled příkladů označení, která mohou tvořit ochrannou známku, jsou-li způsobilá odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků. Ke splnění cílů systému zápisu ochranných známek, kterými je zaručit právní jistotu a řádnou správu, je rovněž nezbytné vyžadovat, aby označení bylo možno vyjádřit způsobem, který je jasný, přesný, samostatný, snadno přístupný, srozumitelný, trvalý a objektivní. Mělo by být proto povoleno, aby označení bylo vyjádřeno jakoukoli vhodnou formou využívající obecně dostupných technologií, která nemusí být nutně grafická, jestliže toto vyjádření nabízí v tomto směru dostatečné záruky.

(14) Důvody zamítnutí nebo neplatnosti týkající se samotné ochranné známky, včetně nedostatečné rozlišovací způsobilosti, nebo týkající se střetu mezi ochrannou známkou a staršími právy by mimoto měly být vyjmenovány taxativním způsobem, i když některé z těchto důvodů jsou uvedeny fakultativně pro členské státy, které by tudíž měly mít možnost zachovat nebo zavést tyto důvody ve svých právních předpisech.

(15) Aby bylo zajištěno, že úroveň ochrany, jež zeměpisným označením uděluje unijní a vnitrostátní právo, jsou používány při přezkoumání absolutních a relativních důvodů pro zamítnutí zápisu v celé Unii jednotným a komplexním způsobem, měla by tato směrnice ve vztahu k zeměpisným označením obsahovat stejná ustanovení jako nařízení (ES) č. 207/2009. Dále je vhodné zajistit, aby bylo uplatnění absolutních důvodů rozšířeno rovněž na chráněné tradiční výrazy pro víno a zaručené tradiční speciality.

(16) Ochrana poskytnutá zapsané ochranné známce, jejímž cílem je především zajistit ochranné známce funkci označení původu, by měla být v případě totožnosti známky a odpovídajícího označení a výrobků nebo služeb absolutní. Ochrana by se měla vztahovat rovněž na případy podobnosti mezi známkou a označením a mezi výrobky nebo službami. Je nezbytné vykládat pojem podobnosti v souvislosti s pravděpodobností záměny. Pravděpodobnost záměny, jejíž posouzení závisí na mnoha faktorech, a zejména na povědomí o ochranné známce na trhu, na asociaci, která může vzniknout mezi užívaným označením a zapsanou známkou, na stupni podobnosti mezi ochrannou známkou a označením a mezi označenými výrobky nebo službami, by měla představovat zvláštní kritérium ochrany. Způsoby zjištění pravděpodobnosti záměny, a zejména důkazní břemeno v tomto ohledu, mohou být upraveny vnitrostátními procesními předpisy, které by neměly být touto směrnicí dotčeny.

(17) Pro zajištění právní jistoty a úplného souladu se zásadou práva přednosti, podle níž má zapsaná starší ochranná známka přednost před ochrannými známkami zapsanými později, je nezbytné stanovit, že vymáhání práv z ochranné známky by se nemělo týkat práv vlastníků, která získaly přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti k této ochranné známce. Tento přístup je v souladu s čl. 16 odst. 1 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví ze dne 15. dubna 1994 (dále jen "dohoda TRIPS").

(18) Je vhodné stanovit, že k porušení práv z ochranné známky může dojít, pouze pokud se zjistí, že porušující známka či označení se užívá v obchodním styku pro účely rozlišení výrobků nebo služeb. Použití označení k jiným účelům, než je rozlišení výrobků nebo služeb, by mělo být upraveno vnitrostátními právními předpisy.

(19) Pojem porušení práv z ochranné známky by rovněž měl zahrnovat použití označení jako obchodního názvu či podobného pojmenování, pokud je použito pro účely rozlišení výrobků nebo služeb.

(20) K zajištění právní jistoty a plného souladu se zvláštními právními předpisy Unie je vhodné stanovit, že vlastník ochranné známky by měl být oprávněn zakázat třetím osobám užívání označení ve srovnávací reklamě, je-li tato srovnávací reklama v rozporu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES(5).

(21) Za účelem účinnější ochrany ochranných známek a boje proti padělkům způsobem, který je v souladu s mezinárodními závazky daných členských států v rámci Světové obchodní organizace (dále jen "WTO"), zejména s článkem V Všeobecné dohody o clech a obchodu o volném tranzitu, a pokud jde o generické léčivé přípravky, v souladu s prohlášením o dohodě TRIPS a veřejném zdraví, které přijala Konference ministrů WTO v Dohá dne 14. listopadu 2001, by vlastník ochranné známky měl být oprávněn bránit třetím osobám v přepravě výrobků v rámci obchodního styku do členského státu, v němž je ochranná známka zapsána, aniž by v něm byly propuštěny do volného oběhu, pokud takové výrobky pocházejí ze třetích zemí a jsou bez povolení označeny ochrannou známkou, která je totožná nebo v zásadě totožná s ochrannou známkou zapsanou pro tyto výrobky.

(22) Za tímto účelem by mělo být vlastníkovi ochranné známky dovoleno bránit vstupu výrobků porušujících práva z ochranných známek a jejich uvádění na trh ve všech celních situacích, mezi něž patří zejména tranzit, překládka, skladování, svobodná pásma, dočasné uskladnění, aktivní zušlechťovací styk nebo dočasné použití, a to rovněž v případech, kdy tyto výrobky nejsou určeny k uvedení na trh v dotčeném členském státě. Při provádění celních kontrol by celní orgány měly uplatňovat pravomoci a postupy stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013(6), a to i na žádost držitelů práv. Zejména by celní orgány měly provádět příslušné kontroly na základě kritérií analýzy rizik.

(23) S cílem uvést v soulad potřebu účinného vymáhání práv z ochranných známek a nutnost zabránit omezování plynulosti obchodu s legálně obchodovaným zbožím by nárok vlastníka ochranné známky měl zaniknout, pokud v rámci následných řízení zahájených u soudního nebo jiného orgánu, který má pravomoc vydat rozhodnutí ve věci toho, zda byla porušena práva k zapsané ochranné známce, je deklarant nebo držitel zboží schopen prokázat, že vlastník zapsané ochranné známky není oprávněn zakázat uvádění daných výrobků na trh v zemi konečného určení.

(24) Článek 28 nařízení (EU) č. 608/2013 stanoví, že držitel práva je odpovědný za škody vzniklé držiteli zboží v

případech, kdy se mimo jiné následně zjistí, že dotyčné zboží neporušuje práva duševního vlastnictví.

(25) Měla by být přijata vhodná opatření k zajištění bezproblémového tranzitu generických léčiv. Pokud jde o mezinárodní nechráněné názvy (INN) jako obecně uznávané generické názvy pro účinné látky ve farmaceutických přípravcích, je nezbytné řádně zohlednit stávající omezení pro účely práv k ochranným známkám. Vlastník ochranné známky by tak neměl mít právo bránit třetí osobě v přepravě výrobků do členského státu, v němž byla ochranná známka zapsána, aniž by v něm byly propuštěny do volného oběhu, na základě podobnosti mezi INN účinné látky v léčivech a danou ochrannou známkou.

(26) Aby mohli vlastníci zapsaných ochranných známek účinněji bojovat proti padělkům, měli by mít právo zakázat umístování označení porušující práva z ochranné známky na výrobky, i některé přípravné kroky učiněné před takovým umístováním.

(27) Výlučná práva vyplývající z ochranné známky by neměla vlastníka opravňovat k tomu, aby zakázal užívání označení třetími osobami, jsou-li užívána řádně, a tedy v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a zvyklostmi v daném odvětví. Vzhledem k tomu, že obchodním názvům je pravidelně poskytnuta neomezená ochrana proti pozdějším ochranným známkám, by se v zájmu vytvoření rovných podmínek pro obchodní názvy a ochranné známky mělo mít pouze za to, že takové užití zahrnuje použití osobního jména třetí osoby. Takové užití by mělo dále dovolovat užívání popisných označení nebo označení, která nemají rozlišovací způsobilost. Vlastník ochranné známky by navíc neměl být oprávněn bránit řádnému a poctivému užívání ochranné známky pro účely identifikace výrobků nebo služeb jako výrobků nebo služeb daného vlastníka nebo pro odkazování na ně. Užívání ochranné známky třetími osobami s cílem upozornit spotřebitele na následný prodej pravých výrobků, které byly původně prodány vlastníkem ochranné známky nebo s jeho souhlasem v Unii, by mělo být považováno za řádné, pokud je zároveň v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a zvyklostmi v daném odvětví. Užívání ochranné známky třetími osobami za účelem uměleckého vyjádření by mělo být považováno za řádné, pokud je zároveň v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a zvyklostmi v daném odvětví. Tato směrnice by se měla dále uplatňovat způsobem, který zajistí plné dodržování základních práv a svobod, a zejména svobody projevu.

(28) Ze zásady volného pohybu zboží vyplývá, že by vlastník ochranné známky neměl mít právo zakázat její užívání třetí osobou pro výrobky, které byly jím nebo s jeho souhlasem pod touto ochrannou známkou uvedeny v Unii do oběhu, ledaže má vlastník oprávněné důvody bránit dalšímu uvádění výrobků na trh.

(29) Z důvodů právní jistoty, a aniž jsou neoprávněně dotčeny zájmy vlastníka starší ochranné známky, je důležité stanovit, že tento vlastník již nemůže žádat prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo podávat námitky proti užívání pozdější ochranné známky, pokud vědomě strpěl její užívání po dlouhou dobu, ledaže by přihláška pozdější ochranné známky nebyla podána v dobré víře.

(30) Za účelem zajištění právní jistoty a ochrany legitimně nabytých práv z ochranné známky je vhodné a nezbytné stanovit, aniž by tím byla dotčena zásada, podle níž pozdější ochranná známka nemůže být uplatněna proti starší ochranné známce, že vlastníci starších známek by neměli být oprávněni dosáhnout zamítnutí přihlášky či neplatnosti pozdější ochranné známky nebo bránit užívání pozdější ochranné známky, jestliže pozdější ochranná známka byla získána v době, kdy starší ochranná známka mohla být prohlášena za neplatnou nebo zrušena, například z toho důvodu, že dosud nezískala rozlišovací způsobilost užíváním, nebo pokud starší ochranná známka nemohla být vůči pozdější ochranné známce uplatněna, protože nebyly splněny nezbytné podmínky, například pokud starší známka do té doby nezískala dobré jméno.

(31) Ochranné známky splňují svůj účel, kterým je rozlišovat výrobky nebo služby a umožňovat spotřebitelům provádět informovaný výběr, pouze pokud jsou na trhu skutečně užívány. Požadavek užívání je též nezbytný pro snížení celkového počtu ochranných známek zapsaných a chráněných v Unii, a tím i snížení počtu sporů, které v souvislosti s nimi vznikají. Je proto třeba vyžadovat, aby zapsané ochranné známky byly skutečně užívány ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž jsou zapsány, a v opačném případě musí být možné je zrušit, pokud nejsou užívány během období pěti let od ukončení řízení o zápisu ochranné známky do rejstříku.

(32) Ochranné známky by proto měly být chráněny, pouze pokud jsou skutečně užívány, a vlastník zapsané starší ochranné známky by neměl mít možnost podávat námitky proti pozdější ochranné známce nebo se domáhat její neplatnosti, jestliže svou ochrannou známkou řádně neužíval. Členské státy by měly dále stanovit, že ochrannou známkou nelze účinně uplatnit v řízení o porušení práv z ochranné známky, je-li na základě návrhu shledáno, že práva vlastníka ochranné známky mohou být zrušena nebo, pokud řízení bylo zahájeno proti pozdějšímu právu, mohla být zrušena v době, kdy bylo pozdější právo nabyto.

(33) Je vhodné stanovit, že v případě, kdy byla pro ochrannou známkou EU uplatněna seniorita národní známky nebo ochranné známky zapsané na základě mezinárodních dohod s účinky pro daný členský stát a poté došlo ke vzdání se nebo zániku známky, která byla základem pro uplatnění seniority, může být platnost dané známky stále napadnuta. Takové napadení by mělo být omezeno na situace, kdy známka mohla být prohlášena za neplatnou nebo kdy práva vlastníka k této známce mohla být zrušena v době výmazu známky z rejstříku.

(34) Z důvodu konzistentnosti a ve snaze usnadnit obchodní využití ochranných známek v Unii by pravidla platná pro ochranné známky jako předmět vlastnictví měla být uvedena ve vhodném rozsahu do souladu s pravidly, která jsou již zavedena pro ochranné známky EU, a měla by obsahovat pravidla pro postoupení a převod, licence, věcná práva a nucený výkon práva.

(35) Kolektivní ochranné známky se ukázaly jako užitečný nástroj k propagaci výrobků nebo služeb se zvláštními společnými vlastnostmi. Je proto vhodné, aby národní kolektivní ochranné známky podléhaly pravidlům, jež jsou podobná pravidlům platným pro kolektivní ochranné známky Evropské unie.

(36) Aby se zlepšil a usnadnil přístup k ochraně ochranných známek a zvýšila se právní jistota a předvídatelnost, měl by být postup pro zápis ochranných známek v členských státech účinný a transparentní a měl by se řídit pravidly podobnými těm, jež se vztahují na ochranné známky EU.

(37) Za účelem zajištění právní jistoty s ohledem na rozsah práv plynoucích z ochranných známek a usnadnění přístupu k ochraně prostřednictvím ochranné známky by se měly označení a třídění výrobků a služeb, na něž se vztahuje žádost o zápis ochranné známky, řídit ve všech členských státech stejnými pravidly a měly by být sladěny s pravidly platnými pro ochranné známky EU. Aby mohly příslušné orgány a hospodářské subjekty stanovit rozsah požadované ochrany ochranných známek na základě samotné přihlášky, mělo by být označení výrobků a služeb dostatečně jasné a přesné. Použití obecných výrazů by se mělo vykládat tak, že zahrnuje pouze výrobky a služby, které jsou jednoznačně zahrnuty v doslovném významu daného výrazu. Z důvodů srozumitelnosti a právní jistoty by se ústřední úřady průmyslového vlastnictví v členských státech a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví ve vzájemné spolupráci měly snažit o sestavení seznamu, který by odrážel příslušné správní postupy, které používají k třídění výrobků a služeb.

(38) Za účelem zajištění účinné ochrany ochranných známek by členské státy měly mít zavedeno efektivní správní řízení umožňující alespoň vlastníkově práv ze starší ochranné známky a jakékoli osobě oprávněné podle příslušného práva vykonávat práva plynoucí z chráněného označení původu či zeměpisného označení podat proti zápisu ochranné známky námítky. Kromě toho ve snaze nabídnout účinné prostředky pro zrušení ochranné známky nebo její prohlášení za neplatnou by členské státy měly zavést správní řízení o zrušení ochranné známky nebo o prohlášení ochranné známky za neplatnou v průběhu delší lhůty pro provedení, a sice do sedmi let od vstupu této směrnice v platnost.

(39) Je žádoucí, aby ústřední úřady průmyslového vlastnictví v členských státech a Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví spolupracovaly navzájem a s Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví ve všech oblastech zápisu ochranných známek a jejich správy, a podporovaly tak sbližování postupů a nástrojů, například vytvořením a aktualizací společných nebo propojených databází a portálů pro účely nahlížení a vyhledávání. Členské státy by dále měly zajistit, aby jejich úřady spolupracovaly navzájem a s Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví ve všech ostatních oblastech svých činností, které se vztahují k ochraně ochranných známek v Unii.

(40) Tato směrnice by neměla vyloučit možnost použití na ochranné známky ustanovení jiných právních předpisů členských států, než jsou předpisy o ochranných známkách, jako jsou například právní předpisy o nekalé soutěži, o občanskoprávní odpovědnosti nebo o ochraně spotřebitele.

(41) Členské státy jsou vázány Pařížskou úmluvou na ochranu průmyslového vlastnictví (dále jen "Pařížská úmluva") a dohodou TRIPS. Je třeba, aby tato směrnice byla zcela v souladu s ustanoveními uvedené úmluvy a dohody. Závazky členských států vyplývající z této úmluvy a dohody by neměly být touto směrnicí dotčeny. Případně by se měl použít čl. 351 druhý pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie.

(42) Jelikož cílů této směrnice, totiž podpory a vytvoření dobře fungujícího vnitřního trhu a usnadnění zápisu, správy a ochrany ochranných známek v Unii v zájmu růstu a konkurenceschopnosti podniků, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(43) Zpracovávání osobních údajů prováděné v členských státech v souvislosti s touto směrnicí se řídí směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES(7).

(44) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001(8) a přijal stanovisko dne 11. července 2013.

(45) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozí směrnicí představují věcnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z předchozí směrnice.

(46) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států podle směrnice 2008/95/ES týkající se lhůty pro provedení směrnice Rady 89/104/EHS(9) ve vnitrostátním právu, jak je uvedeno v příloze I části B směrnice 2008/95/ES,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na individuální, garanční nebo certifikační nebo kolektivní ochranné známky pro výrobky nebo služby, které jsou předmětem zápisu nebo přihlášky v jednom z členských států nebo u Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví nebo mezinárodního zápisu s účinky pro členský stát.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) "úřadem" ústřední úřad průmyslového vlastnictví členského státu nebo Úřad Beneluxu pro duševní vlastnictví, který je

pověřen zapisováním ochranných známek;

b) "rejstříkem" rejstřík ochranných známek spravovaný úřadem.

KAPITOLA 2

PRÁVO OCHRANNÝCH ZNÁMEK

ODDÍL 1

Označení, která mohou tvořit ochrannou známku

Článek 3

Označení, která mohou tvořit ochrannou známku

Ochrannou známkou může být jakékoli označení, zejména slova, včetně osobních jmen, nebo kresby, písmena, číslice, barvy, tvar výrobku nebo obal výrobku, nebo zvuky, pokud je toto označení způsobilé:

a) odlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků či služeb jiných podniků a

b) být vyjádřeno v rejstříku způsobem, který příslušným orgánům a veřejnosti umožňuje jasně a přesně určit předmět ochrany poskytnuté vlastníkově ochranné známky

ODDÍL 2

Důvody pro zamítnutí či neplatnost

Článek 4

Absolutní důvody pro zamítnutí či neplatnost

1. Do rejstříku se nezapíší, a jsou-li zapsány, je možné prohlásit je za neplatné:

a) označení, která nemohou tvořit ochrannou známku;

b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;

c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;

d) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých a zavedených obchodních zvyklostech;

e) označení, která jsou tvořena výlučně:

i) tvarem nebo jinou vlastností, které vyplývají z povahy samotného výrobku,

ii) tvarem nebo jinou vlastností výrobku, které jsou nezbytné pro dosažení technického výsledku,

iii) tvarem nebo jinou vlastností výrobku, které dávají výrobku podstatnou hodnotu;

f) ochranné známky, které jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy;

g) ochranné známky, které by mohly klamat veřejnost, například pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby;

h) ochranné známky, k jejichž zápisu nebyl dán souhlas příslušnými orgány a mají být zamítnuty nebo prohlášeny za neplatné podle článku 6ter Pařížské úmluvy;

i) ochranné známky, jež jsou ze zápisu vyloučeny podle právních předpisů Unie, či právních předpisů dotčeného členského státu nebo mezinárodních dohod, jichž je Unie nebo dotčený členský stát stranou, které poskytují ochranu označením původu a zeměpisným označením;

j) ochranné známky, jež jsou ze zápisu vyloučeny podle právních předpisů Unie nebo mezinárodních dohod, jichž je Unie stranou, které poskytují ochranu tradičním výrazům pro víno;

k) ochranné známky, jež jsou ze zápisu vyloučeny podle právních předpisů Unie nebo mezinárodních dohod, jichž je Unie stranou, které poskytují ochranu zaručeným tradičním specialitám;

l) ochranné známky, které obsahují nebo reprodukují ve svých podstatných prvcích starší název odrůdy rostlin zapsaný v souladu s právními předpisy Unie či právními předpisy dotčeného členského státu nebo mezinárodními dohodami, jichž stranou je Unie nebo daný členský stát, které poskytují ochranu odrůdovým právům a které se týkají odrůd stejných nebo úzce příbuzných druhů.

2. Ochrannou známku je možné prohlásit za neplatnou, pokud přihlašovatel nepodal přihlášku ochranné známky v

dobré víře. Každý členský stát může rovněž stanovit, že taková ochranná známka se do rejstříku nezapíše.

3. Členský stát může stanovit, že se ochranná známka nezapíše, a je-li zapsána, může být prohlášena za neplatnou, pokud a v rozsahu, v němž:

a) užívání ochranné známky může být zakázáno podle jiného právního předpisu dotčeného členského státu nebo Unie, než jsou předpisy o ochranných známkách;

b) ochranná známka obsahuje znak vysoké symbolické hodnoty, zejména náboženský symbol;

c) ochranná známka obsahuje znaky, emblémy a erby jiné než ty, jež jsou uvedeny v článku 6ter Pařížské úmluvy, a které představují veřejný zájem, ledaže by příslušný orgán v souladu s právními předpisy členského státu dal souhlas k jejímu zápisu.

4. Přihláška ochranné známky se nezamítne podle odst. 1 písm. b), c) nebo d), pokud před podáním přihlášky získala v důsledku užívání rozlišovací způsobilost. Ochranná známka se neprohlásí za neplatnou ze stejných důvodů, pokud před podáním návrhu na prohlášení neplatnosti získala v důsledku užívání rozlišovací způsobilost.

5. Členské státy mohou stanovit, že odstavec 4 se použije také v případě, že rozlišovací způsobilost byla získána po dni podání přihlášky ochranné známky, ale přede dnem jejího zápisu.

Článek 5

Relativní důvody pro zamítnutí či neplatnost

1. Ochranná známka se nezapíše, a je-li zapsána, je možné ji prohlásit za neplatnou, pokud:

a) je totožná se starší ochrannou známkou a výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky nebo byla ochranná známka zapsána, jsou totožné s výrobky nebo službami, pro které je starší ochranná známka chráněna;

b) z důvodu totožnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti či podobnosti výrobků nebo služeb, na něž se ochranné známky vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace se starší ochrannou známkou.

2. "Staršími ochrannými známkami" ve smyslu odstavce 1 se rozumí:

a) ochranné známky s dřívějším datem podání přihlášky, s přihlédnutím k případnému právu přednosti uplatněnému ve vztahu k těmto ochranným známkám, jež patří do těchto kategorií:

i) ochranné známky EU,

ii) ochranné známky zapsané v daném členském státě nebo, v případě Belgie, Lucemburska či Nizozemska, u Úřadu Beneluxu pro duševní vlastnictví,

iii) ochranné známky zapsané na základě mezinárodních dohod s účinky pro daný členský stát;

b) ochranné známky EU, které si v souladu s nařízením (ES) č. 207/2009 platné činí nárok na senioritu na základě ochranné známky uvedené v písm. a) bodech ii) a iii), i když se vlastník této ochranné známky vzdal nebo ji nechal zaniknout;

c) přihlášky ochranných známek uvedených v písmenech a) a b) s výhradou jejich pozdějšího zápisu;

d) ochranné známky, které jsou ke dni podání přihlášky ochranné známky nebo případně ke dni vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky v daném členském státě "všeobecně známé" ve smyslu článku 6bis Pařížské úmluvy.

3. Ochranná známka se dále nezapíše, a je-li zapsána, je možné prohlásit ji za neplatnou, pokud:

a) je totožná se starší ochrannou známkou nebo je jí podobná bez ohledu na to, zda výrobky a služby, pro něž je přihlášena nebo zapsána, jsou totožné s těmi, pro které je starší ochranná známka zapsána, nebo jsou či nejsou jim podobné, jestliže starší ochranná známka má dobré jméno v členském státě, ve kterém je přihlašována nebo zapsána, nebo, v případě ochranné známky EU, má dobré jméno v Unii a užívání pozdější ochranné známky bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu;

b) přihlášku podal jednatel nebo zástupce vlastníka ochranné známky svým vlastním jménem a bez souhlasu vlastníka, ledaže by tento jednatel nebo zástupce své jednání ospravedlnil;

c) a v rozsahu, v němž v souladu s právními předpisy Unie nebo dotčeného členského státu poskytujícími ochranu označením původu a zeměpisným označením:

i) byla v souladu s právními předpisy Unie nebo dotčeného členského státu podána žádost o zápis označení původu nebo zeměpisného označení přede dnem podání přihlášky ochranné známky nebo přede dnem vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky, s výhradou jejich pozdějšího zápisu,

ii) dané označení původu nebo zeměpisné označení umožňuje osobě, která je podle příslušných právních předpisů oprávněna k výkonu práv z nich vyplývajících, aby zakázala užívání pozdější ochranné známky.

4. Členský stát může stanovit, že se ochranná známka nezapíše, a je-li zapsána, může být prohlášena za neplatnou, pokud a v rozsahu, v němž:

a) přede dnem podání přihlášky pozdější ochranné známky nebo dnem vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce pozdější ochranné známky byla nabyta práva k nezapsané ochranné známce nebo jinému označení užívanému v

obchodním styku a tato nezapsaná ochranná známka nebo jiné označení dává svému vlastníkovi právo zakázat užívání pozdější ochranné známky;

b) užívání ochranné známky může být zakázáno na základě jiného staršího práva, než jsou práva uvedená v odstavci 2 a v písmenu a) tohoto odstavce, zejména:

- i) práva na jméno,
- ii) práva k vlastní podobě,
- iii) práva autorského,
- iv) práva průmyslového vlastnictví;

c) ochranná známka může vést k záměně se starší ochrannou známkou chráněnou v zahraničí, jestliže přihlašovatel při podání přihlášky nejednal v dobré víře.

5. Členské státy zajistí, že za určitých okolností nemusí být přihláška zamítnuta nebo ochranná známka prohlášena za neplatnou, pokud vlastník starší ochranné známky nebo jiného staršího práva souhlasí se zápisem pozdější ochranné známky.

6. Členský stát může odchýlně od odstavců 1 až 5 stanovit, že pro ochranné známky, jejichž přihláška byla podána přede dnem vstupu v platnost ustanovení nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí 89/104/EHS, platí důvody pro zamítnutí zápisu nebo neplatnost, které platily v tomto členském státě před uvedeným dnem.

Článek 6

Dodatečné prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo zrušení ochranné známky

Je-li pro ochrannou známku EU uplatněna seniorita národní ochranné známky nebo ochranné známky zapsané na základě mezinárodních dohod s účinky pro členský stát, které se vlastník vzdal nebo kterou nechal zaniknout, může být ochranná známka, která byla základem pro uplatnění seniority, prohlášena za neplatnou nebo mohou být práva jejího vlastníka zrušena dodatečně, jestliže neplatnost nebo zrušení mohly být rovněž prohlášeny v době, kdy se vlastník známky vzdal nebo ji nechal zaniknout. V takovém případě seniorita pozbývá účinku.

Článek 7

Důvody pro zamítnutí nebo neplatnost týkající se pouze některých výrobků nebo služeb

Existují-li důvody pro zamítnutí zápisu nebo neplatnost ochranné známky jen pro část výrobků nebo služeb, pro něž byla ochranná známka zapsána nebo přihlášena, týká se zamítnutí zápisu či neplatnost pouze těchto výrobků nebo služeb.

Článek 8

Nedostatek rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky bránící prohlášení neplatnosti zapsané ochranné známky

Návrhu na prohlášení neplatnosti na základě starší ochranné známky nelze vyhovět ke dni podání návrhu, pokud mu nebylo možné vyhovět ke dni podání přihlášky nebo ke dni vzniku práva přednosti pozdější ochranné známky z kteréhokoli z těchto důvodů:

a) starší ochranná známka, která může být prohlášena za neplatnou podle čl. 4 odst. 1 písm. b), c) nebo d), doposud nezískala rozlišovací způsobilost uvedenou v čl. 4 odst. 4;

b) návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou se zakládá na čl. 5 odst. 1 písm. b) a starší ochranná známka doposud nezískala dostatečnou rozlišovací způsobilost, aby mohla být konstatována pravděpodobnost záměny ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b);

c) návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou se zakládá na čl. 5 odst. 3 písm. a) a starší ochranná známka doposud nezískala dobré jméno ve smyslu čl. 5 odst. 3 písm. a).

Článek 9

Překážka prohlášení neplatnosti vzniklá strpěním

1. Vlastník starší ochranné známky ve smyslu čl. 5 odst. 2 nebo čl. 5 odst. 3 písm. a), který po dobu pěti po sobě jdoucích let vědomě strpěl užívání pozdější ochranné známky v členském státě, ve kterém byla pozdější ochranná známka zapsána, již není oprávněn podat na základě této starší ochranné známky návrh na prohlášení pozdější ochranné známky za neplatnou ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které byla tato pozdější ochranná známka užívána, ledaže by přihláška pozdější ochranné známky nebyla podána v dobré víře.

2. Členské státy mohou stanovit, že se odstavec 1 tohoto článku má vztahovat i na držitele jiného staršího práva uvedeného v čl. 5 odst. 4 písm. a) nebo b).

3. V případech uvedených v odstavci 1 a 2 není vlastník později zapsané ochranné známky oprávněn podávat námitky proti užívání staršího práva, přestože toto právo již nemůže být proti pozdější ochranné známce uplatněno.

ODDÍL 3

Práva z ochranné známky a jejich omezení

Článek 10

Práva z ochranné známky

1. Ze zápisu ochranné známky vyplývají pro jejího vlastníka výlučná práva.

2. Aniž jsou dotčena práva vlastníků nabytá přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti zapsané ochranné známky, je vlastník této zapsané ochranné známky oprávněn bránit všem třetím osobám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly pro výrobky nebo služby jakékoli označení, je-li:

a) toto označení totožné s ochrannou známkou a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro něž je ochranná známka zapsána;

b) toto označení totožné s ochrannou známkou nebo jí podobné a je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s výrobky nebo službami či podobné výrobkům nebo službám, pro něž je ochranná známka zapsána, jestliže existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace s ochrannou známkou;

c) toto označení totožné s ochrannou známkou nebo jí podobné bez ohledu na to, zda je užíváno pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána, nebo jsou či nejsou jim podobné, jestliže má tato ochranná známka v členském státě dobré jméno a užívání takového označení bez řádného důvodu by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim bylo na újmu.

3. Pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, může být zakázáno zejména:

a) umisťovat označení na výrobky nebo jejich obaly;

b) nabízet pod tímto označením výrobky, uvádět je na trh nebo je skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;

c) dovážet nebo vyvážet pod tímto označením výrobky;

d) užívat toto označení jako obchodní název nebo obchodní firmu nebo jako součást obchodního názvu nebo obchodní firmy;

e) užívat toto označení v obchodních listinách a v reklamě;

f) užívat toto označení ve srovnávací reklamě způsobem, který je v rozporu se směrnicí 2006/114/ES.

4. Aniž jsou dotčena práva vlastníků nabytá přede dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti zapsané ochranné známky, je vlastník zapsané ochranné známky rovněž oprávněn bránit všem třetím osobám v přepravě výrobků v rámci obchodního styku do členského státu, ve kterém je ochranná známka zapsána, aniž by v něm byly propuštěny do volného oběhu, pokud takové výrobky, včetně jejich obalů, pocházejí ze třetích zemí a jsou bez povolení označeny ochrannou známkou, která je totožná s ochrannou známkou zapsanou pro tyto výrobky nebo kterou nelze v jejich podstatných rysech od této ochranné známky rozlišit.

Nárok vlastníka ochranné známky podle prvního pododstavce zanikne, pokud v rámci řízení týkajícího se otázky, zda byla porušena práva ze zapsané ochranné známky, které bylo zahájeno v souladu s nařízením (EU) č. 608/2013, poskytne deklarant nebo držitel zboží důkazy o tom, že vlastník zapsané ochranné známky není oprávněn zakázat uvádění daných výrobků na trh v zemi konečného určení.

5. Jestliže podle práva členského státu užívání označení za podmínek uvedených v odst. 2 písm. b) nebo c) nemohlo být zakázáno přede dnem vstupu v platnost předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí 89/104/EHS v dotčeném členském státě, nelze na základě práv z ochranné známky bránit dalšímu užívání tohoto označení.

6. Odstavce 1, 2, 3 a 5 se nedotýkají těch předpisů členského státu, které se týkají ochrany proti užívání označení k jinému účelu, než je rozlišování výrobků nebo služeb, pokud užívání tohoto označení bez řádného důvodu neoprávněně těží z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo je jim na újmu.

Článek 11

Právo zakázat přípravné kroky ve vztahu k používání obalů nebo jiných prostředků

Existuje-li riziko, že pro výrobky nebo služby by mohly být použity obaly, štítky, etikety, bezpečnostní prvky nebo zařízení nebo prvky či zařízení dokládající pravost nebo jakékoli jiné prostředky, na nichž je umístěna ochranná známka, a toto používání by představovalo porušení práv vlastníka ochranné známky podle čl. 10 odst. 2 a 3, má vlastník této známky právo zakázat v obchodním styku:

a) umisťovat označení totožné s ochrannou známkou nebo označení jí podobné na obaly, štítky, etikety, bezpečnostní prvky nebo zařízení nebo prvky či zařízení dokládající pravost nebo jakékoli jiné prostředky, na nichž může být ochranná známka umístěna;

b) nabízet na trhu či uvádět na trh, nebo skladovat pro tyto účely, nebo dovážet či vyvážet obaly, štítky, etikety, bezpečnostní prvky nebo zařízení nebo prvky či zařízení dokládající pravost nebo jakékoli jiné prostředky, na nichž může být ochranná známka umístěna.

Článek 12

Reprodukce ochranných známek ve slovnících

Vzbuzuje-li reprodukce ochranné známky ve slovníku, encyklopedii nebo podobném naučném díle v tištěné či elektronické formě dojem, že se jedná o druhový název výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána, zajistí vydavatel na žádost vlastníka ochranné známky, aby reprodukce ochranné známky byla bezodkladně a v případě tištěné formy nejpozději při následujícím vydání díla doprovázena údajem, že se jedná o zapsanou ochrannou známku.

Článek 13

Zákaz užívání ochranné známky zapsané na jméno jednatele nebo zástupce

1. Byla-li ochranná známka zapsána na jméno jednatele nebo zástupce toho, kdo je vlastníkem této známky, bez jeho souhlasu, má tento vlastník právo učinit jeden nebo oba z následujících kroků:

- a) bránit jednatele nebo zástupci v užívání ochranné známky;
- b) domáhat se převedení ochranné známky ve svůj prospěch.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud jednatel nebo zástupce své jednání řádně odůvodní.

Článek 14

Omezení účinků ochranné známky

1. Ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku:

- a) jméno či adresu třetí osoby, jedná-li se o fyzickou osobu;
- b) označení nebo údaje, které nemají rozlišovací způsobilost nebo které se týkají druhu, jakosti, množství, zamýšleného účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby anebo jiných jejích vlastností;
- c) ochrannou známku za účelem označení výrobků nebo služeb jako výrobků nebo služeb pocházejících od vlastníka této ochranné známky nebo odkazu na ně jako na výrobky nebo služby daného vlastníka, zejména v případech, kdy užití této ochranné známky je nezbytné k označení zamýšleného účelu výrobku nebo služby, zejména u příslušenství nebo náhradních dílů.

2. Odstavec 1 se použije pouze tehdy, je-li užívání třetí stranou v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi nebo zvyklostmi v daném odvětví.

3. Ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku starší právo, které má jen místní působnost, je-li toto právo uznáno právem dotčeného členského státu a je užíváno na území, pro něž bylo uznáno.

Článek 15

Vyčerpání práv z ochranné známky

1. Ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal její užívání pro výrobky, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh v Unii vlastníkem samým nebo s jeho souhlasem.

2. Odstavec 1 se nepoužije, podává-li vlastník na základě legitimních důvodů námitky proti dalšímu uvádění výrobků na trh, zejména když došlo ke změně nebo zhoršení stavu výrobků poté, co byly uvedeny na trh.

Článek 16

Užívání ochranných známek

1. Jestliže vlastník bez náležitého důvodu během období pěti let od ukončení řízení o zápisu ochranné známky do rejstříku ochrannou známkou řádně neužíval v daném členském státě pro výrobky či služby, pro které byla zapsána, nebo toto užívání přerušil na nepřetržitě období pěti let, podléhá ochranná známka omezením a sankcím stanoveným v článku 17, čl. 19 odst. 1, čl. 44 odst. 1 a 2 a čl. 46 odst. 3 a 4.

2. Stanoví-li členský stát námitkové řízení po zápisu, období pěti let uvedené v odstavci 1 se počítá ode dne, kdy proti ochranné známce již nemohou být podány námitky, nebo - v případě, že námitky byly podány - ode dne, kdy se rozhodnutí, kterým se končí námitkové řízení, stalo konečným nebo kdy došlo ke zpětvzetí námitek.

3. Pokud jde o ochranné známky zapsané na základě mezinárodních dohod s účinky pro členský stát, období pěti let uvedené v odstavci 1 se počítá ode dne, kdy známka již nemůže být zamítnuta nebo proti ní nemohou být podány námitky. V případě, že byly podány námitky nebo sděleno odmítnutí na základě absolutních či relativních důvodů, počítá se období ode dne, kdy se rozhodnutí, kterým se končí námitkové řízení, nebo rozhodnutí o absolutních či relativních důvodech pro zamítnutí stalo konečným nebo kdy došlo ke zpětvzetí námitek.

4. Datum počátku pětiletého období uvedeného v odstavcích 1 a 2 se zapíše do rejstříku.

5. Za užívání ve smyslu odstavce 1 se považuje rovněž:

a) užívání ochranné známky v podobě, která se liší v nepodstatných prvcích neměnicích rozlišovací způsobilost ochranné známky v podobě, v jaké byla zapsána, bez ohledu na to, zda je ochranná známka v podobě, v jaké je užívána, rovněž zapsána na jméno vlastníka;

b) umístování ochranné známky na výrobky nebo jejich obaly v dotčeném členském státě pouze pro účely vývozu.

6. Užívání ochranné známky se souhlasem vlastníka se považuje za užívání vlastníkem.

Článek 17

Neužívání jako obrana v řízení o porušení práv z ochranné známky

Vlastník ochranné známky je oprávněn zakázat užívání označení pouze v tom rozsahu, v němž jeho práva v době, kdy je podána žaloba pro porušení, nemohou být zrušena na základě článku 19. Pokud to žalovaný požaduje, poskytne vlastník ochranné známky důkaz o tom, že během období pěti let předcházejících podání žaloby byla ochranná známka řádně užívána v souladu s článkem 16 pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána a které jsou uváděny v odůvodnění žaloby, nebo doloží, že existují náležité důvody pro její neužívání, pokud od ukončení řízení o zápisu ochranné známky do podání žaloby uplynulo nejméně pět let.

Článek 18

Právo vlastníka později zapsané ochranné známky vstoupit do řízení o porušení práv z ochranné známky jako obrana v tomto řízení

1. V řízení o porušení práv z ochranné známky není vlastník ochranné známky oprávněn zakázat užívání později zapsané ochranné známky, pokud by pozdější ochranná známka nebyla prohlášena za neplatnou na základě článku 8, čl. 9 odst. 1 nebo 2 nebo čl. 46 odst. 3.

2. V řízení o porušení práv z ochranné známky není vlastník ochranné známky oprávněn zakázat užívání později zapsané ochranné známky EU, pokud by pozdější ochranná známka nebyla prohlášena za neplatnou na základě čl. 53 odst. 1, 3 nebo 4, čl. 54 odst. 1 nebo 2 nebo čl. 57 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009.

3. Není-li vlastník ochranné známky oprávněn zakázat užívání později zapsané ochranné známky podle odstavce 1 nebo 2, není vlastník dotčené později zapsané ochranné známky v řízení o porušení práv z ochranné známky oprávněn zakázat užívání starší ochranné známky i přesto, že toto starší právo již nemůže být proti pozdější ochranné známce uplatněno.

ODDÍL 4

Zrušení práv z ochranné známky

Článek 19

Neexistence řádného užívání jako důvod zrušení

1. Ochranná známka může být zrušena, pokud vlastník bez náležitého důvodu během nepřetržitého období pěti let ochrannou známku řádně neužíval v daném členském státě pro výrobky či služby, pro které byla zapsána.

2. Nikdo nemůže žádat, aby byla práva vlastníka ochranné známky zrušena, jestliže v době mezi uplynutím pětiletého období a podáním návrhu na zrušení bylo započato s řádným užíváním ochranné známky nebo se v něm pokračovalo.

3. K započetí užívání nebo k jeho pokračování, k němuž došlo během období tří měsíců před podáním návrhu na zrušení, přičemž tato lhůta začíná běžet nejdříve po uplynutí období pěti let nepřetržitého neužívání, se však nepřihlíží, pokud byly přípravy k započetí nebo pokračování v užívání podniknuty až poté, co se vlastník dozvěděl, že může být podán návrh na zrušení.

Článek 20

Zdruhovění ochranné známky nebo klamavý údaj jako důvody zrušení

Ochranná známka může být zrušena, pokud známka po dni, ke kterému byla zapsána:

a) se v důsledku činnosti nebo nečinnosti vlastníka stala v oblasti obchodu označením obvyklým pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána;

b) v důsledku užívání vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána, může vést ke klamání veřejnosti, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb.

Článek 21

Zrušení vztahující se pouze k některým výrobkům nebo službám

Existují-li důvody zrušení ochranné známky jen pro část výrobků nebo služeb, pro něž byla ochranná známka zapsána, týká se zrušení ochranné známky pouze těchto výrobků nebo služeb.

ODDÍL 5

Ochranné známky jako předmět vlastnictví

Článek 22

Převod zapsaných ochranných známek

1. Ochranná známka může být nezávisle na převodu podniku převedena pro všechny výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pro některé z nich.
2. Převod podniku jako celku zahrnuje i převod ochranné známky, pokud se v dohodě nestanoví jinak nebo pokud něco jiného jasně nevyplývá z okolností. Toto ustanovení se použije i na smluvní závazek převést podnik.
3. Členské státy zavedou postupy umožňující záznam převodů v jejich rejstříku.

Článek 23

Věcná práva

1. Ochranná známka může být nezávisle na podniku poskytnuta jako zástava nebo může být předmětem věcných práv.
2. Členské státy zavedou postupy umožňující záznam věcných práv v jejich rejstříku.

Článek 24

Nucený výkon práva

1. Ochranná známka může být předmětem nuceného výkonu práva.
2. Členské státy zavedou postupy umožňující záznam nuceného výkonu práva v jejich rejstříku.

Článek 25

Licence

1. Ochranná známka může být předmětem licence pro některé nebo všechny výrobky či služby, pro které byla zapsána, a pro celé území dotčeného členského státu nebo jeho část. Licence může být výlučná nebo nevýlučná.

2. Vlastník ochranné známky může uplatnit svá práva z této známky proti nabyvateli licence, který poruší některé z ustanovení licenční smlouvy týkající se:

- a) trvání licence;
- b) podoby, v jaké může být ochranná známka užívána;
- c) povahy výrobků či služeb, pro které je licence poskytnuta;
- d) území, na němž může být ochranná známka užívána, nebo
- e) jakosti výrobků či služeb vyráběných či poskytovaných nabyvatelem licence.

3. Aniž jsou dotčena ustanovení licenční smlouvy, může nabyvatel licence zahájit řízení o porušení práv z ochranné známky pouze se souhlasem jejího vlastníka. Držitel výlučné licence však může zahájit toto řízení, pokud vlastník ochranné známky v přiměřené lhůtě po výzvě sám řízení o porušení práv z ochranné známky nezahájí.

4. Nabyvatel licence je oprávněn vstoupit do řízení o porušení práv z ochranné známky zahájeného vlastníkem ochranné známky, aby získal náhradu škody, kterou utrpěl.

5. Členské státy zavedou postupy umožňující záznam licencí v jejich rejstříku.

Článek 26

Příhlášky ochranné známky jako předmětu vlastnictví

Články 22 až 25 platí i pro příhlášky ochranných známek.

ODDÍL 6

Garanční nebo certifikační ochranné známky a kolektivní ochranné známky

Článek 27

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) "garanční nebo certifikační ochrannou známkou" ochranná známka, která je jako taková popsána v přihlášce a která je schopna rozlišit výrobky nebo služby, které vlastník ochranné známky certifikoval pro materiál, způsob výroby výrobků nebo poskytování služeb, kvalitu, přesnost nebo jiné vlastnosti, od výrobků nebo služeb, které takto certifikovány nejsou;
- b) "kolektivní ochrannou známkou" ochranná známka, která je jako taková popsána v přihlášce a která je schopna rozlišit výrobky nebo služby členů sdružení, jež je vlastníkem ochranné známky, od výrobků a služeb jiných podniků.

Článek 28

Garanční nebo certifikační ochranné známky

1. členské státy mohou přijmout ustanovení pro zápis garančních nebo certifikačních ochranných známek.
2. Jakákoli fyzická nebo právnická osoba, včetně institucí, orgánů a veřejnoprávních subjektů, může požádat o zápis garanční nebo certifikační ochranné známky, pokud nevykonává podnikatelskou činnost zahrnující dodávání výrobků nebo poskytování služeb, které jsou certifikovány.
Členské státy mohou stanovit, že se garanční nebo certifikační ochranná známka nezapiše, pokud přihlašovatel není způsobilý k certifikaci výrobků nebo služeb, pro něž má být známka zapsána.
3. členské státy mohou stanovit, že se garanční nebo certifikační ochranné známky nezapiší nebo budou zrušeny či prohlášeny za neplatné z jiných důvodů, než které jsou uvedeny v člancích 4, 19 a 20, vyžaduje-li to funkce těchto známek.
4. členské státy mohou odchýlně od čl. 4 odst. 1 písm. c) stanovit, že garanční nebo certifikační ochranné známky mohou tvořit i taková označení nebo údaje, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu výrobků nebo služeb. Taková garanční nebo certifikační ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodních vztazích taková označení nebo údaje, pokud jich tato třetí osoba užívá v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a zvyklostmi v daném odvětví. Zejména nelze tuto známku uplatňovat vůči třetí osobě, která je oprávněna užívat zeměpisný název. 5. Požadavky stanovené v článku 16 jsou splněny, pokud garanční nebo certifikační ochrannou známkou řádně užívá v souladu s článkem 16 jakákoli osoba, která je k užívání oprávněna.

Článek 29

Kolektivní ochranné známky

1. členské státy přijmou ustanovení týkající se zápisu kolektivních ochranných známek.
2. O zápis kolektivní ochranné známky mohou požádat sdružení výrobců, producentů, poskytovatelů služeb nebo obchodníků, která podle příslušných předpisů mají právní osobnost a svéprávnost, jakož i právnické osoby veřejného práva.
3. členské státy mohou odchýlně od čl. 4 odst. 1 písm. c) stanovit, že kolektivní ochranné známky mohou tvořit i taková označení nebo údaje, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu výrobků nebo služeb. Taková kolektivní ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodních vztazích taková označení nebo údaje, pokud jich tato třetí osoba užívá v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi a zvyklostmi v daném odvětví. Zejména nelze tuto známku uplatňovat vůči třetí osobě, která je oprávněna užívat zeměpisný název.

Článek 30

Pravidla pro užívání kolektivní ochranné známky

1. Přihlašovatel kolektivní ochranné známky předloží úřadu pravidla pro její užívání.
2. V pravidlech pro užívání ochranné známky se uvedou alespoň osoby, které jsou oprávněny tuto známku užívat, podmínky pro členství ve sdružení, jakož i podmínky pro užívání ochranné známky, včetně sankcí. Pravidla pro užívání ochranné známky uvedené v čl. 29 odst. 3 musí umožnit každé osobě, jejíž výrobky nebo služby pocházejí z dotčené zeměpisné oblasti, aby se stala členem sdružení, které je vlastníkem ochranné známky, pokud daná osoba splňuje všechny ostatní podmínky podle daných pravidel.

Článek 31

Zamítnutí přihlášky

1. Kromě důvodů pro zamítnutí přihlášky ochranné známky stanovených v článku 4, případně s výjimkou čl. 4 odst. 1 písm. c), pokud jde o označení nebo údaje, jež mohou sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu výrobků nebo služeb, a v článku 5, a aniž je dotčeno právo úřadu nezkoumat z úřední povinnosti relativní důvody, se přihláška kolektivní ochranné známky zamítne, nesplňuje-li ustanovení čl. 27 písm. b), článku 29 nebo článku 30 nebo odporují-li pravidla pro

užívání kolektivní ochranné známky veřejnému pořádku nebo dobrým mravům.

2. Přihláška kolektivní ochranné známky se dále zamítne, je-li nebezpečí, že bude veřejnost klamána, pokud jde o povahu nebo význam ochranné známky, zejména pokud by mohla být považována za něco jiného než kolektivní ochrannou známku.

3. Přihláška se nezamítne, vyhoví-li přihlašovatel změnou pravidel pro užívání kolektivní ochranné známky požadavkům uvedeným v odstavcích 1 a 2.

Článek 32

Užívání kolektivních ochranných známek

Požadavky článku 16 jsou splněny, pokud kolektivní ochrannou známku v souladu s uvedeným článkem řádně užívá jakákoli osoba, která je k jejímu užívání oprávněna.

Článek 33

Změna pravidel pro užívání kolektivní ochranné známky

1. Vlastník kolektivní ochranné známky předloží úřadu veškeré změny pravidel pro užívání.

2. Změna pravidel pro užívání se zapíše do rejstříku, pokud změněná pravidla splňují požadavky článku 30 nebo neobsahují důvod k zamítnutí uvedený v článku 31.

3. Pro účely této směrnice nabývá změna pravidel pro užívání účinnosti až dnem jejího zápisu do rejstříku.

Článek 34

Osoby oprávněné podat žalobu pro porušení práv z kolektivní ochranné známky

1. Ustanovení čl. 25 odst. 3 a 4 se použijí na všechny osoby oprávněné užívat kolektivní ochrannou známku.

2. Vlastník kolektivní ochranné známky může jménem osob oprávněných užívat ochrannou známku uplatňovat náhradu škody, která jim vznikla v důsledku neoprávněného užívání ochranné známky.

Článek 35

Další důvody zrušení

Kromě důvodů zrušení uvedených v člancích 19 a 20 se práva vlastníka kolektivní ochranné známky zruší na základě těchto důvodů:

a) vlastník nepřijal přiměřená opatření, aby zabránil užívání ochranné známky způsobem neslučitelným s podmínkami užívání stanovenými v pravidlech pro užívání ochranné známky, včetně jakékoli změny těchto pravidel zapsané v rejstříku;

b) způsob, jakým byla ochranná známka oprávněnými osobami užívána, měl za následek, že se stala způsobilou klamat veřejnost způsobem uvedeným v čl. 31 odst. 2;

c) změna pravidel pro užívání ochranné známky byla zapsána do rejstříku v rozporu s čl. 33 odst. 2, s výjimkou případu, kdy vlastník ochranné známky novou změnou pravidel pro užívání ochranné známky vyhoví požadavkům podle uvedeného článku.

Článek 36

Další důvody neplatnosti

Kromě důvodů neplatnosti uvedených v článku 4, případně s výjimkou čl. 4 odst. 1 písm. c), pokud jde o označení nebo údaje, jež mohou sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu výrobků nebo služeb, a v článku 5 se kolektivní ochranná známka prohlásí za neplatnou, byla-li zapsána v rozporu s článkem 31, s výjimkou případu, kdy vlastník známky změnou pravidel pro užívání vyhoví požadavkům článku 31.

KAPITOLA 3

ŘÍZENÍ

ODDÍL 1

Přihláška a zápis

Článek 37

Náležitosti přihlášky

1. Přihláška ochranné známky musí obsahovat alespoň:

- a) žádost o zápis;
- b) údaje umožňující zjistit totožnost přihlašovatele;
- c) seznam výrobků nebo služeb, pro něž se požaduje zápis;
- d) vyjádření ochranné známky, které splňuje požadavky uvedené v čl. 3 písm. b).

2. Přihláška ochranné známky podléhá zaplacení poplatku stanoveného dotčeným členským státem.

Článek 38

Den podání přihlášky

1. Dnem podání přihlášky ochranné známky je den, kdy přihlašovatel předloží úřadu dokumenty obsahující informace uvedené v čl. 37 odst. 1.

2. Členské státy mohou navíc stanovit, že přiznání dne podání přihlášky podléhá zaplacení poplatku uvedeného v čl. 37 odst. 2.

Článek 39

Určení výrobků a služeb a jejich třídění

1. Výrobky a služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky, se zařídují podle systému třídění výrobků a služeb stanoveného Niceskou dohodou o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957 (dále jen "Niceské třídění").

2. Výrobky a služby, pro které je ochrana požadována, musí přihlašovatel označit dostatečně jasně a přesně, aby příslušné orgány a hospodářské subjekty byly na základě tohoto označení schopny určit rozsah požadované ochrany.

3. Pro účely odstavce 2 lze použít obecné termíny obsažené v názvech tříd Niceského třídění nebo jiné obecné výrazy za předpokladu, že splňují požadovaná kritéria jasnosti a přesnosti stanovená v tomto článku.

4. Úřad přihlášku zamítne ve vztahu k označením nebo výrazům, které jsou nejasné nebo nepřesné, pokud přihlašovatel ve lhůtě stanovené úřadem nenavrhne přijatelné znění.

5. Použití obecných výrazů, včetně obecných termínů z názvů tříd Niceského třídění, se vykládá v tom smyslu, že zahrnuje veškeré výrobky nebo služby, které jsou jednoznačně obsaženy v doslovném významu daného označení nebo výrazu. Použití těchto výrazů nebo termínů nesmí být vykládáno tak, že zakládá nárok i pro výrobky nebo služby, které v doslovném významu daného označení obsaženy nejsou.

6. Pokud přihlašovatel žádá o zápis pro více než jednu třídu, seskupí výrobky a služby podle tříd Niceského třídění, přičemž před každou skupinou uvede číslo třídy, do které tato skupina výrobků nebo služeb patří, a skupiny seřadí podle pořadí tříd.

7. Výrobky a služby se nepovažují za podobné z toho důvodu, že se vyskytují ve stejné třídě podle Niceského třídění. Výrobky a služby se nepovažují za odlišné z toho důvodu, že se vyskytují v různých třídách podle Niceského třídění.

Článek 40

Připomínky třetích osob

1. Členské státy mohou stanovit, že každá fyzická nebo právnická osoba, jakož i skupina či subjekt zastupující výrobce, producenty, poskytovatele služeb, obchodníky nebo spotřebitele může před zápisem ochranné známky zaslat úřadu písemné připomínky, v nichž uvede, z jakých důvodů nelze ochrannou známku z úřední povinnosti zapsat.

Osoby a skupiny nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci nejsou účastníky řízení před úřadem.

2. Kromě důvodů uvedených v odstavci 1 tohoto článku může každá fyzická nebo právnická osoba, jakož i skupina či subjekt zastupující výrobce, producenty, poskytovatele služeb, obchodníky nebo spotřebitele zaslat úřadu písemné připomínky založené na konkrétních důvodech, pro které by měl být zápis kolektivní ochranné známky zamítnut podle čl. 31 odst. 1 a 2. Toto ustanovení může být rozšířeno i na certifikační a garanční ochranné známky v případech, kdy jsou v členských státech upraveny.

Článek 41

Rozdělení přihlášek a zapsaných ochranných známek

Přihlašovatel nebo vlastník může rozdělit vnitrostátní přihlášku nebo zapsanou ochrannou známku do dvou nebo více oddělených přihlášek nebo známek tím, že zašle úřadu prohlášení a uvede, na které výrobky nebo služby zahrnuté do původní přihlášky nebo zapsané ochranné známky se jednotlivě rozdělí přihlášky nebo zapsané ochranné známky mají vztahovat.

Článek 42

Poplatky za třídu výrobků a služeb

Členské státy mohou stanovit, že zápis a obnova ochranné známky podléhají dodatečnému poplatku pro každou další třídu výrobků a služeb nad rámec jedné třídy.

ODDÍL 2

Námitkové řízení, řízení o zrušení nebo o prohlášení neplatnosti

Článek 43

Námitkové řízení

1. Členské státy zajistí účinné a rychlé správní řízení, které umožní podat u jejich úřadu námitky proti zápisu ochranné známky z důvodů uvedených v článku 5.

2. Ve správním řízení uvedeném v odstavci 1 tohoto článku musí být vlastníkovi starší ochranné známky uvedené v čl. 5 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 písm. a), jakož i osobě oprávněné podle příslušného práva vykonávat práva plynoucí z chráněného označení původu či zeměpisného označení uvedených v čl. 5 odst. 3 písm. c) umožněno podat alespoň námitky. Námitky lze podat na základě jednoho či více starších práv za předpokladu, že všechna patří témuž vlastníkovi, a na základě části nebo všech výrobků nebo služeb, pro které je starší právo chráněno nebo k ochraně přihlášeno, a tyto námitky se mohou týkat části nebo všech výrobků nebo služeb, pro které je podána přihláška napadené ochranné známky.

3. Stranám řízení se na základě jejich společné žádosti udělí v rámci námitkového řízení lhůta alespoň dva měsíce, aby se umožnilo smírné urovnání mezi namítajícím a přihlašovatelem.

Článek 44

Neužívání ochranné známky jako obrana v námitkovém řízení

1. Pokud v námitkovém řízení podle článku 43 ke dni podání přihlášky nebo ke dni vzniku práva přednosti pozdější ochranné známky uplynulo období pěti let, během něhož musela být starší ochranná známka řádně užívána, jak stanoví článek 16, předloží vlastník starší ochranné známky, který podal námitky, na žádost přihlašovatele důkaz, že starší ochranná známka byla během období pěti let předcházejících dni podání přihlášky nebo dni vzniku práva přednosti pozdější ochranné známky řádně užívána, jak stanoví článek 16, nebo že existovaly náležité důvody pro neužívání ochranné známky. Není-li takový důkaz předložen, námitky se zamítnou.

2. Jestliže byla starší ochranná známka užívána pouze pro část výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, je pro účely posouzení námitek podle odstavce 1 považována za zapsanou pouze pro tuto část výrobků nebo služeb.

3. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí rovněž tehdy, pokud je starší ochranná známka ochrannou známkou EU. V takovém případě se řádné užívání ochranné známky EU řídí článkem 15 nařízení (ES) č. 207/2009.

Článek 45

Řízení o zrušení ochranné známky nebo o prohlášení ochranné známky za neplatnou

1. Aniž je dotčeno právo stran na podání opravného prostředku k soudu, členské státy zajistí účinné a rychlé správní řízení, které umožní podat u jejich úřadu návrh na zrušení ochranné známky nebo návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou.

2. Ve správním řízení o návrhu na zrušení ochranné známky se ochranná známka zruší z důvodů uvedených v článcích 19 a 20.

3. Ve správním řízení o návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou se ochranná známka prohlásí za neplatnou alespoň z následujících důvodů:

a) ochranná známka neměla být zapsána, protože nespĺňuje požadavky stanovené v článku 4;

b) ochranná známka neměla být zapsána, protože existuje starší právo ve smyslu čl. 5 odst. 1 až 3.

4. Ve správním řízení o návrhu na zrušení ochranné známky nebo na prohlášení ochranné známky za neplatnou jsou oprávněni návrh podat alespoň:

a) v případech uvedených v odstavci 2 a odst. 3 písm. a) každá fyzická nebo právnická osoba, jakož i skupina nebo subjekt vytvořené k zastupování zájmů výrobců, poskytovatelů služeb, obchodníků nebo spotřebitelů, mají-li podle ustanovení příslušných právních předpisů procesní způsobilost;

b) v případech uvedených v odstavci 3 písm. b) tohoto článku vlastník starší ochranné známky uvedené v čl. 5 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 písm. a), jakož i osoba oprávněná podle příslušného práva vykonávat práva plynoucí z chráněného označení původu či zeměpisného označení uvedených v čl. 5 odst. 3 písm. c).

5. Návrh na zrušení ochranné známky nebo na prohlášení ochranné známky za neplatnou může být podán pro část

nebo všechny výrobky nebo služby, pro které byla napadená ochranná známka zapsána.

6. Návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou může být podán na základě jednoho či více starších práv za předpokladu, že všechna patří témuž vlastníkovi.

Článek 46

Neužívání jako obrana v řízení o prohlášení neplatnosti

1. Na žádost vlastníka pozdější ochranné známky předloží vlastník starší ochranné známky v řízení o prohlášení neplatnosti založeném na zapsané ochranné známce s dřívějším dnem podání přihlášky nebo dnem vzniku práva přednosti důkaz o tom, že během období pěti let předcházejících dni podání návrhu na prohlášení neplatnosti byla starší ochranná známka řádně užívána v souladu s článkem 16 pro výrobky nebo služby, pro které byla zapsána a které jsou uváděny v odůvodnění návrhu, nebo doloží, že existují náležitě důvody pro její neužívání, pokud od ukončení řízení o zápisu starší ochranné známky do podání návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou uplynulo nejméně pět let.

2. Pokud ke dni podání přihlášky nebo ke dni vzniku práva přednosti pozdější ochranné známky uplynulo období pěti let, během něhož měla být starší ochranná známka řádně užívána, jak stanoví článek 16, předloží vlastník starší ochranné známky kromě důkazu vyžadovaného podle odstavce 1 tohoto článku také důkaz, že starší ochranná známka byla během období pěti let předcházejících dni podání přihlášky nebo dni vzniku práva přednosti pozdější ochranné známky řádně užívána, nebo že existovaly náležitě důvody pro její neužívání.

3. Nejsou-li předloženy důkazy uvedené v odstavcích 1 a 2, návrh na prohlášení neplatnosti na základě starší ochranné známky se zamítne.

4. Jestliže byla starší ochranná známka užívána v souladu s článkem 16 pouze pro část výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, je pro účely řízení o návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou považována za zapsanou pouze pro tuto část výrobků nebo služeb.

5. Odstavce 1 až 4 tohoto článku se použijí také, pokud je starší ochranná známka ochrannou známkou EU. V takovém případě se řádné užívání ochranné známky EU řídí článkem 15 nařízení (ES) č. 207/2009.

Článek 47

Důsledky zrušení a neplatnosti

1. V rozsahu, v jakém byla práva vlastníka zrušena, se zapsaná ochranná známka považuje za známku, která nemá ode dne podání návrhu na zrušení účinky stanovené v této směrnici. Na žádost účastníka může být v rozhodnutí o návrhu na zrušení ochranné známky uveden jiný dřívější den, ke kterému nastal důvod zrušení.

2. V rozsahu, v jakém byla zapsaná ochranná známka prohlášena za neplatnou, se na ni pohlíží jako na ochrannou známku, která účinky stanovené v této směrnici neměla od samého počátku.

ODDÍL 3

Doba platnosti a obnova zápisu

Článek 48

Doba platnosti zápisu

1. Doba platnosti zápisu ochranné známky je deset let ode dne podání přihlášky.
2. Zápis může být podle článku 49 obnoven, a to vždy na období deseti let.

Článek 49

Obnova zápisu

1. Zápis ochranné známky se obnoví na žádost vlastníka ochranné známky nebo na žádost osoby, která je zmocněna tak učinit ze zákona nebo na základě smlouvy, pokud byly zaplacený poplatky za obnovu. Členské státy mohou stanovit, že přijetí platby poplatku za obnovu se považuje za takovou žádost.

2. Úřad informuje vlastníka ochranné známky o dni uplynutí doby platnosti zápisu, a to nejpozději šest měsíců před tímto dnem. Úřad nenes odpovědnost v případě, že tyto informace neposkytne.

3. Žádost o obnovu zápisu musí být podána a poplatky za obnovu zaplacený v období nejméně šesti měsíců přede dnem uplynutí doby platnosti zápisu. Pokud tak nebylo učiněno, může být žádost podána ještě v dodatečné lhůtě šesti měsíců ode dne uplynutí doby platnosti zápisu nebo jeho následného obnovení. V této dodatečné lhůtě se zaplatí poplatek za obnovu a příplatek.

4. Je-li žádost podána nebo poplatky zaplacený pouze pro některé z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána, je zápis obnoven pouze pro tyto výrobky nebo služby.

5. Obnova zápisu nabývá účinku dnem následujícím po dni uplynutí doby platnosti zápisu. Zapisuje se do rejstříku.

ODDÍL 4

Komunikace S úřadem

Článek 50

Komunikace s úřadem

Účastníci řízení či jejich zástupci v případě, že byli jmenováni, by měli určit úřední adresu pro veškerou úřední komunikaci s úřadem. Členské státy mají právo požadovat, aby se tato úřední adresa nacházela v Evropském hospodářském prostoru.

KAPITOLA 4

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 51

Spolupráce v oblasti zápisu a správy ochranných známek

Úřady mohou v zájmu podpory sbližování postupů a nástrojů v souvislosti s řízením a zápisem ochranných známek účinně spolupracovat navzájem a s Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví.

Článek 52

Spolupráce v ostatních oblastech

Úřady mohou účinně spolupracovat mezi sebou a s Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví ve všech jiných oblastech svých činností, než které jsou uvedeny v článku 51, jež jsou důležité pro ochranu ochranných známek v Unii.

KAPITOLA 5

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 53

Ochrana údajů

Zpracování jakýchkoli osobních údajů prováděné v členských státech v rámci této směrnice se řídí vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnicí 95/46/ES.

Článek 54

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 3 až 6, články 8 až 14, články 16, 17 a 18, články 22 až 39, článkem 41, články 43 až 50 do dne 14. ledna 2019. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy pro dosažení souladu s článkem 45 do dne 14. ledna 2023. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 55

Zrušení

Směrnice 2008/95/ES se zrušuje s účinkem ode dne 15. ledna 2019, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení směrnice 89/104/EHS ve vnitrostátním právu uvedené v příloze I části B směrnice 2008/95/ES.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 56

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Články 1, 7, 15, 19, 20, 21 a 54 až 57 se použijí ode dne 15. ledna 2019.

Článek 57

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 16. prosince 2015.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

N. SCHMIT

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Směrnice 2008/95/ES	I	Tato směrnice
Článek 1	I Článek 1	
-	I Článek 2	
Článek 2	I Článek 3	
Čl. 3 odst. 1 písm. a) až (h)	I Čl. 4 odst. 1 písm. a) až h)	
-	I Čl. 4 odst. 1 písm. i) až l)	
Čl. 3 odst. 2 písm. a) až c)	I Čl. 4 odst. 3 písm. a) až c)	
Čl. 3 odst. 2 písm. d)	I Čl. 4 odst. 2	
Čl. 3 odst. 3 první věta	I Čl. 4 odst. 4 první věta	
-	I Čl. 4 odst. 4 druhá věta	
Čl. 3 odst. 3 druhá věta	I Čl. 4 odst. 5	
Čl. 3 odst. 4	I -	
Čl. 4 odst. 1 a 2	I Čl. 5 odst. 1 a 2	
Čl. 4 odst. 3 a odst. 4 písm. a)	I Čl. 5 odst. 3 písm. a)	
-	I Čl. 5 odst. 3 písm. b)	
-	I Čl. 5 odst. 3 písm. c)	
Čl. 4 odst. 4 písm. b) a c)	I Čl. 5 odst. 4 písm. a) a b)	
Čl. 4 odst. 4 písm. d) až f)	I -	
Čl. 4 odst. 4 písm. g)	I Čl. 5 odst. 4 písm. c)	
Čl. 4 odst. 5 a 6	I Čl. 5 odst. 5 a 6	
-	I Článek 8	
Čl. 5 odst. 1 první věta	I Čl. 10 odst. 1	
Čl. 5 odst. 1 druhá věta, návětí	I Čl. 10 odst. 2 návětí věty	
Čl. 5 odst. 1 písm. a) a b)	I Čl. 10 odst. 2 písm. a) a b)	
Čl. 5 odst. 2	I Čl. 10 odst. 2 písm. c)	
Čl. 5 odst. 3 písm. a) až c)	I Čl. 10 odst. 3 písm. a) až c)	
-	I Čl. 10 odst. 3 písm. d)	
Čl. 5 odst. 3 písm. d)	I Čl. 10 odst. 3 písm. e)	
-	I Čl. 10 odst. 3 písm. f)	
-	I Čl. 10 odst. 4	
Čl. 5 odst. 4 a 5	I Čl. 10 odst. 5 a 6	
-	I Článek 11	
-	I Článek 12	
-	I Článek 13	
Čl. 6 odst. 1 písm. a) až c)	I Čl. 14 odst. 1 písm. a) až c) a čl. 14 odst. 2	
Čl. 6 odst. 2	I Čl. 14 odst. 3	
Článek 7	I Článek 15	
Čl. 8 odst. 1 a 2	I Čl. 25 odst. 1 a 2	
-	I Čl. 25 odst. 3 až 5	
Článek 9	I Článek 9	

Čl. 10 odst. 1 první pododstavec	I Čl. 16 odst. 1
-	I Čl. 16 odst. 2 až 4
Čl. 10 odst. 1 druhý pododstavec	I Čl. 16 odst. 5
Čl. 10 odst. 2	I Čl. 16 odst. 6
Čl. 10 odst. 3	I -
Čl. 11 odst. 1	I Čl. 46 odst. 1 až 3
Čl. 11 odst. 2	I Čl. 44 odst. 1
Čl. 11 odst. 3	I Článek 17
Čl. 11 odst. 4	I Článek 17, čl. 44 odst. 2 a čl. 46 I odst. 4
-	I Článek 18
Čl. 12 odst. 1 první pododstavec	I Čl. 19 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec	I Čl. 19 odst. 2
Čl. 12 odst. 1 třetí pododstavec	I Čl. 19 odst. 3
Čl. 12 odst. 2	I Článek 20
Článek 13	I Článek 7 a článek 21
Článek 14	I Článek 6
-	I Články 22 až 24
-	I Článek 26
-	I Článek 27
Čl. 15 odst. 1	I Čl. 28 odst. 1 a 3
Čl. 15 odst. 2	I Čl. 28 odst. 4
-	I Čl. 28 odst. 2 a 5
-	I Článek 29 až čl. 54 odst. 1
Článek 16	I Čl. 54 odst. 2
Článek 17	I Článek 55
Článek 18	I Článek 56
Článek 19	I Článek 57

(1) Úř. věst. C 327, 12.11.2013, s. 42.

(2) Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 10. listopadu 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2015.

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

(4) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

(5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21).

(6) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 15).

(7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(8) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

(9) První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 1).